

Forsvarsministeren (L. Rasmussen):

Det ærede Medlem Hr. Brorsen holdt en Tale, som varede en halv Times Tid, i hvilken han syntes at gaa ud fra den Forudsætning, at de Nedsættelser, der foreslaas paa Paragrafferne 21 og 22, skulde være permanente, at man vilde stryge 7 Mill. Kr. af de 47—48 Mill. Kr., som Militærordningen koster. Jeg vil dog gerne slaa fast, at vi maa gøre os klart, hvad der er Sagens Kærne med Hensyn til de stillede Ændringsforslag. Der er af Regeringen fremsat et Forslag om Afskaffelse af Militærordningen af 1922, og vi kan gaa ud fra, at dette Forslag vil finde sin endelige Afgørelse i den kommende Rigsdagssamling; derfor foreslaas det at vente med visse Anskaffelser og spare visse Udgifter, indtil man ser, hvorledes Resultatet bliver af den Afgørelse, som skal træffes næste Vinter.

Der tales om Efteraarsmanøvrerne og hvilken Skade der sker ved deres Aflysning. Men det er jo sket Gang paa Gang tidligere, at man har aflyst disse Efteraarsmanøvrer og har gjort det ganske simpelt, fordi Landbruget har krævet det. Større Farer er der altsaa ikke ved at aflyse dem, end at hvis Landbrugets Tarv kræver det, saa bliver de aflyst. Og hvad Nedsættelsen af de øvrige Udgifter angaar, har jeg erklæret, at den kun betød en Udskydelse, hvis Militærordningen af 1922 skulde vedblive at staa ved Magt.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen spurgte, hvorfor jeg stadig nævnte Sagkundskaben, og dertil vil jeg sige, at det var det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der omtalte Sagkundskaben og paaberaabte sig den imod Ændringsforslagene, og ingenlunde mig. Jeg har ikke gjort Forsøg paa at fortælle, at Sagkundskaben stod bag ved de Ændringsforslag om Nedsættelse, jeg her er fremkommet med.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel kom med nogle Udtalelser om Udenrigsministerens Udtalelse i et Udvalgsmøde, og skønt Formanden standsede ham, var han dog kommet saa vidt, at det bliver nødvendigt her at komme med en lille Tilføjelse. Jeg kunde lide at høre, om det ærede Medlem Hr. Pürschels Partifælle i Udvalget, det ærede Medlem Hr. Axel Møller virkelig opfattede Udenrigsministerens Optræden som en preussisk Junkers. Det ærede Medlem Hr. Pürschel blev i Aften fornærmet paa det ærede Medlem Hr. Rode og sagde, at Ordet Reklame var en Fornærmelse mod ham. Han har det saaledes, at naar det kniber for ham i en Diskussion, føler han, at det ligesom hjælper

lidt at blive fornærmet, og derfor søger han paa kunstig Maade at finde noget at blive fornærmet over. Alle de, der har hørt Udenrigsministerens Udtalelse i dette Udvalg, vil sikkert blive overraskede over, at han her sammenlignes med en preussisk Junker, der optraadte paa en brutal Maade overfor Folkets valgte Repræsentanter. Det er kun noget, man siger, naar man er renonce paa andre Argumenter, og jeg er overbevist om, at det ærede Medlems Partifælle ikke vil staa op og sige, at han havde samme Opfattelse — og for øvrigt var det heller ikke Hr. Pürschels Opfattelse i Udvalgsmødet, det er noget, han er kommet i Tanker om i Aften, da han pludselig opdagede, at nu var der Grund til at blive fornærmet. Derefter talte det ærede Medlem ligesom det ærede Medlem Hr. N. Neergaard om det spinkle Grundlag af to Stemmers Majoritet, det ringe Flertal, vi fik ved Folketingsvalget — og det ærede Medlem Hr. Brorsen var ogsaa inde herpaa —, og at Valget ikke stod om Militærordningen. Jeg maa hertil sige, at vi har haft et Valg senere end Folketingsvalget, nemlig Landstingsvalget, og i Anledning af dette skrev Venstres Hovedorgan i København: Dette Valg staaer om Afrustningsforslaget. Jeg vil spørge, om dette Valg da ikke med endnu større Tydelighed end Folketingsvalget viser, hvad Vælgerne mener, og om ikke dette Landstingsvalg viser, at hvis hele Landstinget havde været paa Valg i September Maaned i Fjor, havde der været et Flertal for Afrustningsforslaget. Det er efter min Mening uomstødeligt, at de Stemmer, der faldt ved Landstingsvalget i September Maaned, klart viser, hvorledes Resultatet vilde være blevet, hvis hele Landstinget havde været paa Valg. Vi bebrejder ikke her Venstre, og da slet ikke de Konservative, at de fastholder deres Modstand mod Afrustningen til Trods for Valget. Det vilde være ganske underligt, om vi vilde bebrejde Venstre, at de ved deres Afstemning tilkendegiver, hvorledes de stiller sig, for det er ganske givet, at saaledes maa ethvert Partis Stilling være, det opgiver ikke sit Standpunkt, fordi det kommer i Mindretal. Men det, vi bebrejder Venstre, er, at det, saaledes som det blev bebudet af Venstres ærede Ordfører, vil benytte et kunstigt Flertal i Landstinget, et Flertal, der ikke er bygget paa Valget, ikke bygget paa Stillingen i Landet, til at ignorere Valgdagen. Vi bebrejder Venstre, at det vil benytte sig af det Landsting, som ved Venstres egen Virksomhed er blevet indrettet saaledes, at det først 4 Aar efter et Folketingsvalg